

Komise také shledává, že nezbytná soudržnost dánského daňového systému nebyla vytvořena tím, že Dánsko uzavřelo úmluvy o zamezení dvojího zdanění s řadou států, což znamená, že soudržnosti daňového systému není dosaženo u jednotlivých daňových poplatníků, pokud se týká těsné souvislosti mezi odpočty z příspěvků do systémů a zdaněním výplat ze systému.

Úmluvy o zamezení dvojího zdanění, které sledují model OECD, zajišťují, že výplaty ze systémů důchodového pojištění nejsou zdaněny ani ve státu, kde má pojištěnec bydliště ani ve státu sídla penzijní instituce. Z takových úmluv vyplývá, že výplaty ze systémů důchodového pojištění mohou být zdaněny pouze ve státu bydliště příjemce pojistného plnění. Tyto úmluvy znamenají, že se Dánsko vzdalo práva zdaňovat výplaty z penzijních institucí usazených v Dánsku. To je pravda bez ohledu na to, zda příspěvky do systému důchodového pojištění dávají v Dánsku vzniknout daňovým odpočtům či nikoliv. Na druhé straně Dánsko může zdaňovat všechny důchodové platby pojištěncům s bydlištěm v Dánsku, i když příspěvky do systému byly uskutečněny v jedné ze smluvních stran takové úmluvy.

Jiné úmluvy o zamezení dvojího zdanění obsahují ustanovení, která umožňují pojištěncům odpočty z příspěvků do zahraničních systémů důchodového pojištění. Osoby, které se přistěhují do Dánska z jedné z těchto zemí tak mohou udržovat svá penzijní pojištění ve své domovské zemi a provádět odpočty z příspěvků do těchto systémů ze svého zdanitelného příjmu v Dánsku. Ustanovení o odpočtech v takových úmluvách ukazují, že dánská pravidla neumožňující daňové odpočty z příspěvků do zahraničních systémů důchodového pojištění nejsou soudržná.

(¹) Úř. věst. 1977 L 336, s. 15

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 18. března 2004 ve věci Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH

(Věc C-200/04)

(2004/C 190/07)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 18. března 2004 ve věci

Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 5. května 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Platí zvláštní režim pro cestovní kanceláře v čl. 26 směrnice 77/388/EHS (¹) také pro plnění organizátora tzv. „High-School“ programů a „College“ programů s pobytem v zahraničí od 3 do 10 měsíců, které organizátor účastníkům nabízí svým vlastním jménem, a k jejichž uskutečnění jsou využívány služby poskytované jinými osobami povinnými k dani?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landgericht ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo) ze dne 28. dubna 2004 ve věci Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG proti Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH

(Věc C-203/04)

(2004/C 190/08)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landgericht ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo) ze dne 28. dubna 2004 ve věci Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG proti Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 7. května 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landgericht ve Frankfurtu nad Mohanem žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být čl. 10 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 1538/91 ze dne 5. června 1991 (obchodní normy pro drůbeží maso) (¹) vykládán v tom smyslu, že při označování dle čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 79/112/EHS je údaj „kontrolovaný chov“ označením o způsobu chovu ve smyslu čl. 10 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1538/91.

(¹) Úř. věst. L 143, s. 11.